kılavuzumuz
bilimsel
sosyalizm,
silahımız
partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi
merkez yayın organı

1 mayıs 1976 özel sayı

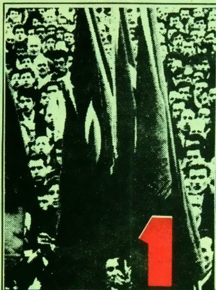

1 Mayıs 1976 günü saat 20.^{00}'de
İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda
yapılacak

1 Mayıs Bayramı ve

Partimizin 1. kuruluş yıldönümü törenine
katılmanızdan onur duyacağız.

Türkiye İşçi Partisi

İŞÇİ SINIFININ
ULUSLARARASI
DAYANIŞMASI

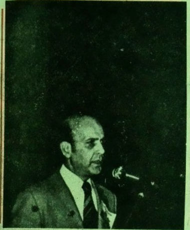
1 MAYIS 1976
YAYINLAR

işçi sınıfının uluslararası dayanışması ve 1 mayıs

Nihat SARGIN
Genel Sekreter

Partimizin bütün dünya işçilerinin birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs İşçi Bayramı ve 1. Kuruluş Yıldönümü dolayısıyla düzenlediği toplantıyı açıyorum.

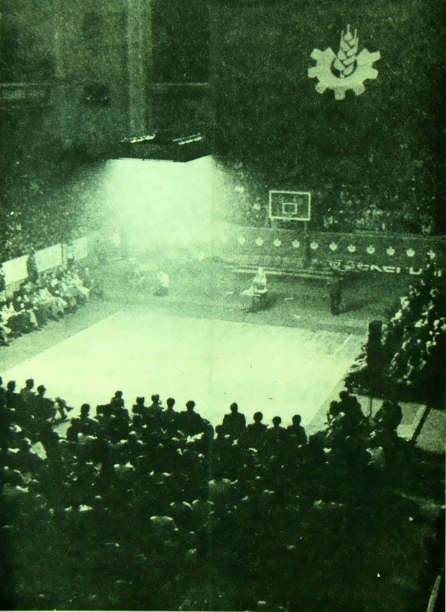
Sayın konuklarımıza ve yurdun dört bucağından, Diyarbakır'dan Edirne'ye, İzmir'den Antep'e bu toplantı için gelen sevgili partili arkadaşlarımıza hoşgendiniz der, selâmlarımızı sunarız.

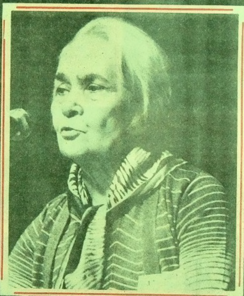
Gösterilerini biraz sonra izleme olanağı bulacağımız, kendi dalında Türkiye'nin en tanınmış, önde gelen kişilerinden olan ve müzikleriyle, şiirleriyle, konuşmalarıyla, desenleri ve skeçleriyle toplantımıza katkıda bulunmuş olan ve böylece bizi bir kat daha mutlu kılan sanatçı dostlarımıza Partimizin içten teşekkürlerini sunarız.

Muhtelif nedenlerle şu anda aramızda bulunmak imkanını bulamamış olan, fakat gönderdikleri telgraf ve mesajlarla bu mutlu günümüze katılan bütün dost ve arkadaşlarımıza da içten teşekkürler...

Şimdi bütün hazır bulunanları, dünya işçi sınıfının bu en anlamlı gününde bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda, işçi sınıfının kurtuluşu ve kendisiyle beraber tüm insanlığı kurtarışı uğruna hayatlarını yitirmiş olan ve bu şerefli mücadelede, katkıda bulunmuş, acı çekmiş, çile çekmiş ama gerilememiş olan ve şu anda artık aramızda bulunmayan bütün aziz ölülerimiz için hepinizi bir dakikalık saygı duruşuna çağırıyorum.

Anıları, belleklerimizde daima taze kalacak ve yolumuzu aydınlatacak, bizlere ışık tutacaktır.

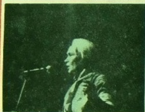

Behice BORAN
Genel Başkan

YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELEMİZ

Arkadaşlar, bu gece bu çatı altında toplanan herkes bence arkadaştır. Onun için sizlere arkadaşlarım diye sesleniyorum.

1 Mayıs işçi bayramı hepinize kutlu olsun arkadaşlarım. 1 Mayıs işçi bayramıdır; ama işçilerin bayramı

aynı zamanda tüm emekçilerin, tüm kafa ve kol emekçilerinin, ezilen ve sömürülen, horlanan tüm halk kitlelerinin; düşün, sanat, bilim özgürlükleri kısıtlanan tüm aydınların, bugünün şartlarında can ve öğrenim güvenliği kalmamış olan gençliğimizin de bayramıdır. Yani hepinizin bayramıdır.

Çünkü işçi sınıfı tüm kötülüklerin kaynağı olan sömürü düzenini kaldırmak ve insanca yaşama olanağına kavuşmak için verdiği mücadeleyi, diğer tüm emekçi sınıf ve tabakaların, halk kitlelerinin yürüttüğü demokratik mücadeleyle beraber, onunla birleşip kaynaşarak ve onlara öncülük etmek görevini yüklenerek yürütür. İşçi sınıfı sömürüyü ortadan kaldırıp özgürce ve insanca yaşamak olanağına kavuşup kendisini kurtardığı zaman, kendisiyle birlikte, diğer tüm emekçi kitleleri, tüm ezilen mazlum halk kitlelerini de birlikte kurtarmış olur. Bunun içindir ki 1 Mayıs işçi sınıfının ve hepimizin bayramıdır. Bu bayramı hepimiz yürekten kutluyoruz. Bildiğiniz gibi tarihte tüm toplumsal düzen değişiklikleri bir sömürü düzeninin yerini bir yenisinin alması biçiminde olmuştur. Çünkü, eski düzeni değiştiren yeni sınıf kendisi de sömürücü olduğundan eski sömürü düzeninin yerine bir yenisini oluşturup geliştirmiştir. Yalnız işçi sınıfıdır ki sömürücü sınıf değildir. Sermayenin sömürdüğü, bunun için de sömürüye karşı çıkan, sömürüyü tüm sonuçları ve yan ürünleriyle birlikte ortadan kaldırmayı amaçlayan ve kaldıran sınıftır. İşçi sınıfı ancak ve tarihsel görevini başardığı, kapitalizmden sosyalizme geçişi ve sosyalizmi kurmayı gerçekleştirdiği zamandır ki, yalnız işçi sınıfı değil, tüm sömürülen sınıf ve tabakalar, tüm insanlar kurtulmuş olacak ve tüm insanlar, özgür, eşit, kardeşçe, kişiliklerini bütün boyutlarıyla geliştirme olanaklarını bularak mutlu yaşayabileceklerdir. (Alkışlar, "Sosyalist Türkiye" sloganı). Bu nedenle de 1 Mayıs İşçi Bayramı hepimizin, tüm insanlığın bayramıdır. Bu uğurda verilen, verilmiş ve verilecek olan mücadelelerin bir simgesi olarak kutluyoruz 1 Mayıs'ı. 1 Mayıs diğer bayramlar gibi gülüp eğlenerek, pasif bir şekilde kutlanan bir bayram değildir. Sadece geçmiş mücadeleleri andığımız, minnetle ve onurla andığımız bir gün değildir. 1 Mayıs aynı zamanda bugünkü mücadelelere ve yarının mücadelelerine dönük olarak mücadele azmimizi, kararlılığımızı, bilincimizi bilediğimiz, güçlendirdiğimiz bir gündür.

1 Mayıs'ın bir bayram günü olarak, işçi sınıfının bayram günü olarak kabul edilişine yol açan olaylardan bugün de alınacak dersler vardır. Bildiğiniz gibi 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak kabul edilmesine yolaçan olaylar 1880'-lerde ABD'de yeralmıştır. 1880'lerde Amerikan işçi sınıfı 8 saatlik işgünü mücadelesini veriyordu. Bugün artık çok doğal karşıladığımız, en gericilerin ve sömürücülerin bile artık tartışamadığı 8 saatlik işgünü mücadelesini veriyordu. Bu uğurda işçiler ülke çapında grevler yaptılar. Patronların ve polisin silâhlı saldırılarına uğradılar. Yaralandılar, öldüler. Önderleri tutuklandı, yargılandı ve idam edildi. Bütün bunlar 8 saatlik işgünü içindi. Şimdi çok olağan karşıladığımız basit bir hak içindi. Bundan çıkan ders odur ki demokratik hak ve özgürlükler burjuva özgürlükleridir diye küçümsenecek, elimizin tersiyle itilebilecek özgürlükler değildir. (Alkışlar)

Bugün gene çok doğal karşıladığımız, öneminin farkında bile olmadığımız genel seçimlerde oy hakkı için batıda demokrasinin beşiklerinden biri sayılan İngiltere'de işçi sınıfı 30 yıllık bir mücadele vermiştir. Ve nihayet bir üçüncü örnek, gene demokrasinin beşiklerinden sayılan Fransa'da kardeşlik, eşitlik ve özgürlük adına yapılmış olan büyük devrimden sonra grev bir hak olarak işçilere ancak 90 yıl sonra tanındı. Bütün bu ve diğer demokratik hak ve özgürlükleri elde edebilmek için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitleler, halk kitleleri çok çetin, çok zor ve uzun mücadeleler verdiler. Bu demokratik hak ve özgürlükler burjuvazinin bir lutfu ve ihsanı gibi verilmedi halk kitlelerine. Diş sökercesine alındı bu haklar ve özgürlükler. (Alkışlar)

Batı ülkelerinde böyle olduğu gibi, Türkiye'de de durum böyle olmuştur. Yakın zamanlara kadar, daha 1960'-larda bazı aydın çevrelerde maalesef şöyle yanlış bir görüş vardı. Batıda işçi sınıfı, halk kitleleri demokratik hak ve özgürlüklerini mücadele ile almışlardır. Türkiye'de ise bu hak ve özgürlükler iktidarlar tarafından tepeden verilmiştir. Hâlâ böyle düşünenlerin var olduğu da bilinmektedir. Bu temelinden yanlış bir görüştür arkadaşlar. Tarihi olgulara asla uymayan bir görüştür. Türkiye işçi sınıfının da yüzyılı aşan yiğit bir mücadele tarihi vardır. İşçi sınıfının mücadelesi Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde, 19. yüzyılın ortalarından başlar. Ve bildiğimiz gibi ilk bilinen, tescil edilmiş olan grevin üzerinden 100 yıldan fazla bir zaman geçmiştir.

Elbette Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde ve Cumhuriyet döneminde Türkiye sanayileşmemiş, dışa bağımlı geri bir ülke olduğu için, işçi sınıfımız sayıca azdı. Bu nicel durumdan dolayı da göreli olarak güçsüzdü. Ama diğer taraftan burjuvazi ve egemen sınıflar, göz açtırmayan, ağız açtırmayan kahredici, baskıcı bir rejimi sürdürüyorlardı. Bu objektif ve sübjektif ters şartlara rağmen işçi sınıfı hiçbir zaman mücadeleden geri durmamış, bu koşullar altında gücünün de ötesinde mücadeleler vererek bu demokratik hak ve özgürlükleri kazanmıştır. Eğer Cumhuriyet döneminde, bilhassa 1960'larda demokratik hak ve özgürlükler, bu arada toplu sözleşme, sendikalaşma, grev hakları kanunlaşmış ise eğer, bu bir ihsan, bir lütuf olarak değil, ama günün dünya ve memleket koşullarında demokratik hak ve özgürlükleri tanımamazlık mümkün olmadığı için, hiç vermemek mümkün olmadığı için kanunlaştırmıştır. Daha da önemlisi aslında bu hak ve özgürlüklerin kanunlaştırılması, bu hak ve özgürlüklerin tam ölçüde hayata geçirilebilmesi, geçmesi için olmamış, tam tersine kanunlarla bu hak ve özgürlükleri olabildiğince kısıtlamak, sınırlamak üzere bunlar kanunlaştırılmıştır. Demek ki, tekrar ediyorum, gerek dünyada, gerekse ülkemizde demokratik hak ve özgürlükler başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelerin yiğit mücadelesi sonucunda kazanılmıştır ve bu hak ve özgürlükler işçi ve emekçi kitlelere malolmuştur. (Alkışlar). 1 Mayıs bayramının kabulüne yolaçan olaylardan ve mücadelelerden bugün için çıkaracağımız birinci ders budur.

Bu olay ve gelişmelerden alınacak bir ikinci ders daha vardır. O da işçi sınıfının ulusal ve uluslararası dayanışma ve birliğinin önemidir. 1880'lerde Amerikan işçi sınıfı baştan başa harekete geçmişti. Yıllar süresince 8 saatlik işgünü taleplerinde bulunmuş, mücadelelerini vermişti. Ve nihayet 1886'da 1 Mayıs günü ülke çapında, kıta genişliğinde olan bu ülkenin çapında yaygın grevler yeraldı. Şikago'da olan olaylar işçilerin vurulmasına, yaralanmasına, ölmesine, arkasından önderlerinin tutuklanıp yargılanıp idam edilmesine yol açtı. Bu sefer Amerika'da olan gelişmeler ülkenin dışına taştı. Dünya çapında başka ülkelerde grevler, protesto yürüyüşleri, imza toplama hareketleri belirdi.

İşçi sınıfı hem Amerika'nın, kendi ülkesinin sınırları içinde ulusal birliğini, hem de dünya işçi sınıfı uluslararası dayanışma ve birliğini gösterdi. Her toplumda işçi sınıfı hareketinin ulusal farklar, özellikler gösterdiği görülür ve vardır. Her toplumun işçi sınıfı hareketi kendi toplumunun özelliklerine tarihsel gelişme şartlarına göre biçimlenir ve gelişir. Ama ulusal farklılıklar ne olursa olsun sermaye tarafından sömürülen sınıf olma, bunun için de sermayenin sömürüsüne karşı çıkma, mücadele verme noktasında işçi sınıfı birdir, bütündür; bu niteliği ortak ve evrenseldir. (Alkışlar) Bunun için çeşitli toplumlardaki işçi sınıflarının ulusal görevleri ve nitelikleri yanında bu ortak evrensel nitelikleri yanında bu ortak evrensel nitelikleri de vardır. İşçi sınıfı enternasyonalizmi vardır. (Alkışlar)

Çağımız aynı zamanda ulusal kurtuluş savaşlarının, bağımsızlık mücadele ve savaşlarının verildiği çağdır. (Alkışlar) Ama işaret ettiğim bu olgular birbirinden ayrı, birbirinden kopuk olgular değildir. Dünya sosyalist sisteminin varlığı ulusal kurtuluş hareketlerinin ve mücadelesinin yürütülmesi ve başarısı için elverişli bir ortam hazırlamaktadır. Diğer yandan nerede bir ulusal kurtuluş mücadelesi, savaşı varsa orada sosyalist dünyanın yardımı ve desteği vardır. (Alkışlar). Diğer yandan mazlum, sömürülen uluslar birer birer bağımsızlıklarına kavuştukça, bu bağımsızlıklar tam olmasa, göreceli de olsa bu durum, bu bağımsızlıklara kavuşma durumu kapitalizmi, emperyalizmi sıkıştırmakta, kapitalizmin bunalımını daha da derinleştirmektedir. Bir dördüncü nokta açısından da sosyalizmle ulusal kurtuluş mücadeleleri, savaşları arasında bir bağ vardır. O da bugün 20. yüzyılın ikinci yarısında gerikalmış bağımlı ülkeler için kapitalizmi hedef alan bir kalkınma yoluna girmeden ne tam bağımsızlığa ulaşmaları ve tam bağımsızlığı gerçekleştirmeleri mümkündür, ne de gerilikten kurtulup, kalkınmaları, ileri toplumlar saflarına katılmaları mümkündür. Bunun için sosyalizm sorunu milli bağımsızlık ve kalkınma sorunuyla da yakından sıkı sıkıya bağlıdır, birbiri içine geçmiş vaziyettedir.

Genel olarak doğru olan bu yargılar Türkiye'miz için özellikle doğrudur. 50 küsur yıl önce ülkemiz, toplumumuz o zamanki deyimiyle istiklâl - i tam şiarıyla bir kurtuluş savaşı vermiştir. Yine çok kullanılan deyimiyle çağdaş uygarlığa erişmek, yani günün en ileri toplumları safında yer almak bir hedef olarak ortaya konmuştur. Ama 50 küsur yıl sonra ne tam bağımsızlık gerçekleşmiştir, ne de Türkiye en ileri toplumlar safında yer alabilmiştir. Çünkü bu geçmiş mücadele burjuvazinin sözcüsü ve temsilcisi olan küçük burjuvazinin öncülüğünde verilmişti. Burjuvazi ve küçük burjuvazi, sınıfsal tabiatları icabı Türkiye'yi emperyalist-kapitalist dünya ilişkileri ağı dışına

çıkaramazlardı, çıkarmak istemezlerdi. Tersine onların sınıfsal tabiatı onları az önce savaştıkları kapitalist - emperyalizmle yeniden kucaklaşmaya doğru iteliyordu ve itelemiştir. (Alkışlar) Toplumu gerçek bağımsızlığa ve çağdaş uygarlığa kavuşturacak olan gerçek güçler-se, işçi sınıfı ve müttefiki emekçi sınıf ve tabakalar ise o şartlarda henüz, objektif ve sübjektif şartlar bakımından bu görevin üstesinden gelebilecek bir durumda değildi. Şimdi Türkiye'nin gerçekten tam bağımsızlığa kavuşabilmesi, ileri toplumlar safında bir an önce yerini alabilmesi, yani sanayileşip kalkınabilmesi, için demokrasi mücadelesinin başını işçi sınıfının çekmesi gerekmektedir ve bugün bu başı o çekmektedir. Yalnız ülkemizde değil, tüm danyada burjuvazi ve küçük burjuvazi demokrasi, bağımsızlık mücadelelerine öncülük edebilmek vasıflarını, niteliklerini yitirmiştir. (Alkışlar) Günümüzde, dünyada ve Türkiye'de bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi üç yönlü bir bütündür ve bu üç yönlü bir bütün olan mücadelenin başını işçi sınıfımız yiğitçe ve şerefle çekmektedir. (Alkışlar)

Burjuvazi ve eğemen sınıflar bu gerçeği bilmektedirler. Burjuvazi ve eğemen sınıflar Türkiye'nin Türkiye toplumunun tarihsel gidişinin sola doğru sosyalizme doğru olduğunu bilmektedirler. Bilmekte ve korkmaktadırlar. Korku ve telâş içindedirler (Alkışlar. Gencecik hayatları söndürmeleri bundandır; işçi sınıfına saldırıları, silâhlı saldırıları bundandır; sanat, düşün ve bilim hayatını, basın ve haberleşme özgürlüklerini kısıtlamak istemeleri bundandır; işçi sınıfının ve müttefiki emekçi kitlelerin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesini önlemeye çalışmaları, set çekmeye kalkmaları bundandır; tüm şoven baskıcı uygulamaların, kışkırtmaların ayrımların nedeni bundandır.

Ama biz biliyoruz ki ne yapsalar, faşizmi bu memlekete yerleştiremeyeceklerdir (Alkışlar). Sosyalistler meselelere uzun vadeli bakar ve uzun vadeli hüküm verir. Faşizmin bugün tırmanmakta oluşu bizi ne şaşırtır, ne de ürkütür. Biz biliyoruz ki Türkiye'nin ve bütün dünya toplumlarının tarihsel gidişi, kaçınılmaz gidişi sola ve sosyalizme doğrudur (Alkışlar). Bu gidişi önlemek ve bu gidişi yolundan saptırmak kimsenin elinde, gücünde değildir. Bu tarihsel doğruyu bilmenin soğukkanlı, akıllıca hesaplılığı içinde mücadelemizi sürdürüyoruz ve sürdüreceğiz. (Alkışlar). Tarihin akışının durdurulmaz ve yönünün değiştirilmez oluşu demek mekanik bir determinizme, bir fatalizme kendimizi kaptırmak değildir asla. Tarihin akışı değişmez ve engellenemez ama, tarihin bu akışı insanların dışında oluşan bir olgu değildir. Tarihi insanlar yapar. Tarihi insan topluluklarından meydana gelen sosyal sınıflar mücadelesi yapar (Alkışlar). Bu bilinç içindedir ki işçi sınıfımız azimle, kararla, yiğitlikle yürümektedir. Tüm sosyalistler yürümektedir, bağımsızlığa, demokrasiye, sosyalizme doğru.

Yaşasın bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz! (Alkışlar, Sosyalist Türkiye sloganı).

Selâm dünya işçi sınıfı hareketine!

Ve selâm dünya sosyalist sistemine! (Alkışlar).

Ve selâm dünyanın ulusal bağımsızlık hareketlerine ve savaşlarına!

Ve nihayet selâm dünyanın ve Türkiye'mizin aydınlık geleceğine!

(Sosyalist Türkiye sloganı, alkışlar)

1 MAYIS

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat doğar
Bizde ve ülkelerde

1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarından
Yurdumuz mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir

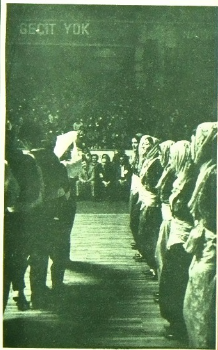
1 Mayıs, 1 Mayıs
İşçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

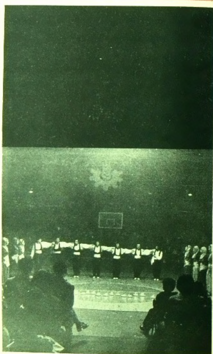
Vermeyin insana izin
Kanması ve susması için
Hakkını alması için
Kitleyi bilinçlendirin
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir

Gün gelir, gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kağıt gibi erir gider

Halk Oyunları

İstanbul Folklor Ekibi

DİNÇER DOĞU

TİP kurucu üyesi
Parti Başkanlık Kurulu üyesi
Petrol Kimya İş Sendikası
Genel Başkanı

Bugün hem işçi sınıfının bayramını hem de Partimizin kuruluş yıldönümünü kutluyoruz. Bir yıl önce bugünlerde Partimizin kurulması için çalışmalar yaparken, karşımıza birçok engeller çıkarılmak istendi ve çok şeyler söylendi. Partinin kurulamıyacağına, kurulmamasının gerektiğine ilişkin birsürü gerekçe ileri sürüldü ve işçi sınıfının bilimi adına bir sürü ahkâm kesildi. Bunları yapanları bir kısmı 12 Mart döneminin verdiği yılgınlığa ve bezginliğe kılıf icad edenlerdi; bir kısmı da işçi sınıfının mücadelesini ekonomik mücadelenin sınırları içine hapsetmek isteyen ve işçi sınıfının ideolojik ve politik mücadelesini sadece dost meclislerinde konuşan kişilerdi. Bütün bunlara rağmen Partimiz kuruldu ve bugünlere gelindi. Yeni kurulan bir partinin, hele Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu ortam da gözönüne alınırsa, yeni kurulan bir partinin büyümesi, gelişmesi, kitleler içinde saygınlık kazanması için pek de uzun bir zaman olmayan bir yıl içerisinde Partimizin aldığı yol azımsanacak bir yol değildir. Bununla yetinecek ve övünmeyle avunacak değiliz. Önümüzdeki günlerde, aynı zaman parçası içerisinde daha uzun bir mesafe katetmek için vargücümüzle çalışacağız. İşimiz kolay değildir. Çakılsız, çamursuz, tozsuz asfaltlarda yürüyeceğimizi hayal etmiyoruz. Güçlükleri biliyoruz. Partimizin gelişmesinin, kitleler arasında kök salmasının hem burjuvaziyi ve hakim sınıfları, hem işçi sınıfına ters ve maceracı grupları, hem de sosyalizm adına yola çıktıklarını iddia eden, ama işçi sınıfı ideolojisinin kitlelere mal olmasını istemeyen, örgütlü mücadeleden kaçan, sosyalizmin kendilerinden sorulacağını iddia eden; sonuçta bu yolla günlerini gün edenleri rahatsız ettiğini biliyoruz (Alkışlar). Bütün bunları bilerek sağlam ve kararlı adımlarla yolumuza devam edeceğiz. Ve Partimiz işçi sınıfımızın hedefine ulaşmasında rehberlik görevini sürdürecektir. Gelecek kuşaklar zor günlerde işçi sınıfının mücadelesini cesaretle, disiplinle, yüreklilikle yürütenlerle, işin rahatını seçen, topluma kendinden birşey katma fedakârlığını gösteremeyenleri birbirlerinden ayıracaktır (Alkışlar).

Kardeşlerim, uğraşımız şan, şeref ve şöhret için değildir. Bizler çocuklarımıza bırakacağımız en iyi mirasın, onlara "babamız, anamız mükemmel bir partiliydi; hayatı boyunca toplum için, işçi sınıfının ideolojisi uğrunda, sosyalizm uğrunda mücadele vermiştir" dedirtmek olacağının bilincindeyiz (Alkışlar). Kendimiz için hiçbirşey beklememekteyiz. Bu mutlu gecemize katılan bütün dostlarımızı ve Partimizin yolunda devam etmesi için elinden gelen her türlü fedakârlığı gösteren, disiplinle bu mücadele içinde yeralan bütün partili kardeşlerimi saygı ve sevgiyle selâmlarım (Alkışlar).

MACİT BİLGE

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde acılar çeken, kahrolan ama yılmayan niceleri var. İşte onlardan biri, konuğumuz Macit Bilge.

Selâm arkadaşlar, selâm dostlarım.

Daha önce değerli lideriniz Boran arkadaş bütünüyle işçi sınıfı savaşının gereklerini ve seyrini anlattı. Zaten kendisi sizin de bildiğiniz gibi bütün hayatını işçi sınıfının kurtuluş davasına adamış bir arkadaşımızdır. (Alkışlar). Ben bir konuk arkadaşınız olarak kısaca bu büyük mutlu günü kutlamak istiyorum. 1924 yılından bu yana 52 yıldır ilk defa işçi sınıfının bilinçli, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı yüzbinlerin katılmasıyla kutladık bugün ve kutluyoruz. Zor ve ağır koşullar altında bugünlere gelebildik. Ve bugünlere gelişimizde bütün devrimcilerle birlikte işçi sınıfının yasal partisi olan TİP'in büyük katkısı olmuştur. TİP'in ikinci kuruluşunu da bugün kutlamamızın mutluluğunu duymaktayız. (Alkışlar).

Hepinize kardeş selâmları.

Ankara İl Korosu

VENSEREMOS

Şili'de haklılık savaşı var
Cesaret ve aklın gücüyle
Kahrolsun halkın katili cunta
Yaşasın UNİTA POPULAR

Venseremos venseremos
Kıralım zincirlerimizi
Venseremos venseremos
Dünyada faşizme paydos

Geçmişe ağlamak fayda vermez
Gelecek mutlak sosyalizm
Yarını bugünden kuracaksın
O senin tarihin olacak

Venseremos venseremos
Kıralım zincirlerimizi
Venseremos venseremos
Dünyada faşizme paydos

HAYDİ ARKADAŞLAR (VARŞOVİEN)

Saldırınca düşmanlar üstümüze
Yükseltiriz biz şanlı bayrağımızı.
Ne acıya ne ölüme aldırır,
Doğüşürüz açarak bağrımızı.

Haydi arkadaşlar, haydi yoldaşlar
Şanlı bayrağımızın eşliğinde
İş ve adalet için kavgamız var
Bütün işçilerin kardeşliğinde
Haydi arkadaşlar, haydi yoldaşlar
Zaferi için tüm çalışanların
Verilecek zorlu bir kavgamız var
Kurulması için o mutlu yarının

Tüm çıkarcılar korksun öfkemizden
Krallarını, çürümüş tahtlarını
Kim kurtaracak büyük kinimizden
Yeni baştan kuracağız yarını

HAYAT DENİLEN KAVGAYA GİRDİK

Hayat denilen kavgaya girdik
Çelik adımlarla yürüyoruz
Biz bu karanlık yolun sonunda
Doğacak güneşi görüyoruz

Dağları aşıyor bak yakınlaşıyor
Doğan güneşe hep koşun
Bu bir rüya değil
Bu bir hülya değil
Yıldızıdır kurtuluşun

Kara deryalarda bir fenersin
Senin ışığında yürüyoruz
Biz bu karanlık yolun sonunda
Doğacak güneşi görüyoruz

Fabrikalarda biz tarlalarda biziz
Biziz hayatı yaratan
Din farkı bilmeyiz
Dil farkı bilmeyiz
Sanki doğduk bir anadan

Anamız amele sınıfıdır
Yurdumuz bütün cihandır bizim
Hazırlandık son şanlı kavgaya
Başta bayrağımız sosyalizm

Bayrağını yükselt
Daha daha yükselt
Yükselt bayrağı yukarı
Bugüne vuralım
Yarını kuralım
Kaldıralım sınıfları

Türkiye İşçi Sınıfına Selam

Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana
Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selam!
Bütün yemişler dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel günler ellerinizdedir,
Haklı günler, büyük günler,
Gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan,
Ekmek, gül ve hürriyet günleri!

Türkiye işçi sınıfına selam!
Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,
Toprağa, kitaba, işe hasretimizi,
hasretimizi, ayyıldızlı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selam!
Paranın padişahlığını,
Karanlığını yobazın
Ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına selam!

Türkiye işçi sınıfına selam!
Selam yaratana!

Nâzım Hikmet